

— זוהר תהלים —

ישראל שתיים עשרה על שמותם. ושנים
עשר הבקר הללו שהם תחת היים.

הרוח הוא קיום העולם

בא ראה, כל ארבעת הצדדים העליונים
שאמרנו, אף על גב שנקשרים זה
בזה, והם הקיום שלמעלה ומטה, קיום
של העולם יותר הוא הרוח, משום שהכל
עומד בגללו, ונפש לא עומדת אלא ברוח,
שאם נגרעת הרוח אפלו רגע אחד, אין
הנפש יכולה להתקיים, וסוד זה כתוב (משלי
ט) גם בלא דעת נפש לא טוב. נפש בלי
רוח אינה טוב, ולא יכולה להתקיים.

שנים עשר אבנים שנים עשר בקר

ובא ראה, אותם שנים עשר שאמרנו,
שהם שתיים עשרה אבנים, הם שנים
עשר בקר שתחת היים. משום כך נטלו
אותם שנים עשר נשיאים (במדבר ז) כל
הבקר לעלה שנים עשר פרים וגו'. והכל
הוא סוד עליון, ומי שישגיח בדברים
הללו, ישגיח בסוד החכמה העליונה,
שהעקר של הכל בה.

האדם נברא מארבעה יסודות

אמר רבי שמעון, מה שאמר רבי חזקיה,
שכשברא הקדוש ברוך הוא את
האדם, מעפר המקדש שלמטה נברא,
ומעפר המקדש שלמעלה נתנה בו נשמה,
וכמו שכשנברא מהעפר שלמטה התחברו
בו שלשה צדדים יסודות העולם, כך גם
כשנברא מן העפר שלמעלה התחברו בו
שלשה יסודות של העולם והשתלם
האדם, והיגו שכתוב (תהלים לב) אשרי אדם

ואחד מלוה לחברו משלו להתקשר זה
בזה. והעפר נאחז בכלם, משום ששני
צדדים אוחזים אותו, אש ומים. ורוח
נקרבת לו בשביל שני אלה ועושה בו
מעשה.

ברזל מוליד ברזל

נמצא שכשמתחבר עפר עם, עושה
ומוליד עפרות אחרים כמו
שלם, כמו שזהב מוליד עפר פסלת
ירקה, שהיא כמו זהב ממש. כמו שכסף
שמוליד עפרת, וכמו שגחשת העליונה
מולידה בדיל שהוא נחשת קטנה. כמו
שברזל מוליד ברזל, וסימנך - (משלי כז)
ברזל בברזל יחד.

ארבעה היסודות קשורים זה בזה

בא ראה, אש רוח מים ועפר, כלם אחוזים
זה בזה וקשורים זה בזה, ואין בהם
פרוד. והעפר הזה, כשהוא מוליד אחר
כך, לא מתקשרים זה בזה כאותם
עליונים, כמו שנאמר (בראשית ב) ומשם
יפרד והיה לארבעה ראשים, באלה היה
פרוד.

"שם הבדלח ואבן השתם".

משום שהרי העפר, כשהוא מוליד בכח
של שלשת העליונים, מוציא
ארבעה נהרות ששם נמצאות אבנים
יקרות, והם במקום אחד, שכתוב שם
הבדלח ואבן השתם. ואותן אבנים יקרות
הן שתיים עשרה, והן לארבעה צדדי
העולם כנגד שנים עשר שבטים, שכתוב
(שמות כח) והאבנים תהיין על שמות בני